

Al Senin Olsun

– RamazanBoran · 21 Eylül 2013

Terlesin kelebekler şehri yüzünde,
Sarayında Anka'nın beyaz gülleri
Öksüz bir çocuğun gümüş kokulu düşleriyim
Sofrasında hüzün, ikramında ateş
Düşler ocağının aşk meyhanesinde
Sönmeye mühürlü,
Hârında titreyen külleriym

Varsın...değmesin dağlarım "mihriban sultanı güneş"
Hislerime demirlemeyen,
Ve asmanın yedi renginde yitip giden
Gökkuşağının siyah gözleriyim
Aldanırsan esmerliğine,
Bir gece vakti,
Dokununca ayazın elleri,
Gözlerine ölüm gibi düşerim
Gece cüppesinden şakağıma umarsızca serpiyen
Kar desenli yıldızların gülüşleriyim
Gel de boğdur dudaklarında
Al senin olsun...!

Islak satırlar arasında , adsız denizlerin dalgalarında yüzen mahşer
Hasreti vurmuş kıyılara
Sevda güdümlü nâr çiçeğim
Gülmeyi buzullarda unutmuş, izsiz, yaralı bir güneş
Issız dağ başıdır serinliğim
Üfürdüm tozunu anılarımın
Atlasımın deltasına tespah taneleri gibi dağılan
Yaşanmamış günlerim
Bir zamanlar...
Gül iken kül olan sevincim
Al senin olsun...!

Heybesinde hüzün,
Dört nala koşan mor bir atın yelesinde titreyen ateş böceğim

Mermerinde nal sesleri,
Kırılan hayallerim
Fırtınayla fındırdeşen dudaklarım
Gözlerimde dondurulmuş ay ışığına
Söyle ben ne diyeceğim
Kum saatiyle söyleşirken,
Yüzümde karanlık dağların paslı gece uykusunda
Eylül bakışlı,
Çamur renkli gözlerim
Yalnızlık tarlasında gezgin,
Harman sarısı
İkindiye uzanan gölgelerim...

Hücrem şimdi çırılçıplak
Antlara, en soylu acılara giydirdiğin gömleğim
Al senin olsun...!

Ramazan Boran